

Härlig är jorden

(Höres på avstånd och sjunges under intåget av Lucia och hennes följe. Sången slutar, när alla ordnat sig på den plats, varifrån tablån skall utföras.)

1. Här - lig är jor - den, här
2. Ti - de - varv kom - ma,
3. Äng - lar den sjöng - o

him - mel, skön är grims -
 svin - na, släk - ten sk - tens
 her - dar. Skönt fr själ det

gång. ra ri - ken på
 gång. - mas to - nen från
 ljud: dig, Fräl - sarn är

till pa - ra - dis med sång.
 jä - lens gla - da pil - grims - sång.
 ö - ver jor - den Her - ren bjöd. (Ingemann)

Lucia läser:

Jag hälsar er alla som förr mången gång
 med ljus i min krona, med stämningsfylld sång.
 Jag kommer, när mörkast det är här i Norden,
 när allt synes dött och förfruset på jorden,
 när ofta vi även i hjärtat förnimma,
 som vore där ej en endaste strimma
 av strålände ljus och av livande hopp,
 som om isiga kylan där hejdat dess lopp.
 Lucia symbol för det ljuset vill vara,
 som kommer från ovan, det evigt klara,
 som skingra vill dunklet i var människosjäl,
 som lysa och värma vill och allt göra väl.
 Du eviga stråle, du sol över allt,
 träng in i vart bröst, där det nu är så kallt.
 Jag hälsar er alla som förr mången gång
 med ljus i min krona, med stämningsfylld sång.

Lucia och tärnorna sjunga:

Lucia

(Ord och musik av Tore Torlind)

Andante

1. Vi fär - den har styrt ö - ver land, ö -
 2. Vi bring - at vårt bud - skap om lju -
 3. Må skug - gor - na flyk - ta för strå

mör - ker vi vandrat från jär - nan va - rit Lu -
 fat - tig och rik, till de med und - ran Lu -
 dunk - let svin - ne ci - a vill va - ra

ost, som strå - lat och värmt u - ti
 de fyll - des av gläd - je trots
 må hen - ne i hjär - tat vi

mid - vin - ter - nat - ten.
 mörk - ret i ti - den.

städ - se be - va - ra, städ - se be - va - ra.

CG 3890

* *En stjärngosse läser:*

Och i Lucias följe gå stjärngossars rad,
de sjunga visan om Staffan,
om Staffan, som var en stalledräng,
som vattnade sina fålar fem
alltunder den ljusa stjärnan.
Och detta är Staffans visa.

Staffansvisan

Sjunges av stjärngossarna

Solo

Moderato

1. Staffan var en stal' a så
2. Två de vo - ro nu så
3. Två de vo - ro nu så
4. Den fem-te den var om nu så

Solo

Alla

gär - na, a få - lar fem allt
gär - na sin fö - da allt
gär - ra li - ka allt
gär - af - fan själv up - på allt

stjär - nan. In - gen da - ger
stjär - nan. In - gen da - ger
stjär - nan. In - gen da - ger
sa stjär - nan. In - gen da - ger

än, stjär-nor-na på him-me-len de blän - ka.
s än, stjär-nor-na på him-me-len de blän - ka.
nes än, stjär-nor-na på him-me-len de blän - ka.
nes än, stjär-nor-na på him-me-len de blän - ka.

En tärna läser:

Men låt oss på dörren till julen glänta,
till vilken Lucia ett förebud är.
Att sjunga dess sånger vi ivrigt längta
att höra dess klockor från fjärran och när.
»Gläns över sjö och strand
stjärna i fjärran,
du som i Österland
tändes av Herran.»

* Då stjärngossar icke förekomma i Luciaföljet överhoppas Staffansvisan.

Tärnor och stjärngossar sjunga:

När det lider mot jul

(Dikt av Jeanna Oterdahl. Musik av R. Liljefors)

Det strå - lar e

un - der - ligt ' n - len hon står. Hon

över värl - de - nes o - ro och strid i nä - ra två - tu - sen - de

The musical score is written in 3/4 time with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a steady eighth-note accompaniment in the right hand and a more active bass line in the left hand. Dynamics include *mf* (mezzo-forte) and *p* (piano). The lyrics are in Swedish and describe the approach of Christmas.

år. När da-gen blir mörk och när snön fal-ler vit. då

skri-der hon närmre, då kommer hon

snart Ty

ju-len är här-lig för sto-ra och små, är glädje och lju-vas-te

frid, är klap-par och jul-gran och ring-dans ock-så, är

lyc-ka o-änd-li-gen blid,

mf,

ö-p

stjär-nor-na tind-ra som mest, och där

p

lju-set är — där är det jul.

p

En tärna läser:

Och lyssnen även till urgamla toner
om rosen av Jesse rot och stam,
som ända i våra nordliga zoner
besjunges och står uti tiden fram.

Det är en ros utsprungnen

Sjunges för solo och kör

Solo Mel. fr. 1500-†

1. Det är en ros ut- sprungnen a
2. Om den-na ros al - le - na
3. Den spä - da ro - sen fi - na.
4. O, Je - su dem som kla -

stam. Av fäd-ren ren be - den fram, en
ord, att född av jungf - skall vår jord. Av
het, i mörkret m^e - ra dun-ke - het. Sann
dal nu med din ' - ærns fröj-de - sal. Ja,

blom - m^e i den kal - la vin - ter, i
Her - det - ta un - der sked - de, som
Gud oss ar - ma män - skor fräl - sa från

låt oss dig e - vigt lo - va i

- ka tid. Mitt i den kal - la
- ten sagt. Oss det - ta un - der
död han kan. Oss ar - ma män - skor
- het och ljus. Låt oss dig e - vigt

vin - ter, i mid - natts mör - ka tid.
sked - de, som oss pro - fe - ten sagt.
fräl - sa från synd och död han kan.
lo - va i sa - lig - het och ljus.

En tärna läser:

»I samma nejd voro några herdar ute på marken och höllo vakt om natten över sin hjord. Då stod en Herrens ängel framför dem, och Herrens härlighet kringstrålade dem, och de blevo mycket förskräckta. Men ängeln sade till dem:

En ängel.

Varen icke förskräckta. Se, jag bådard eder stor glädje, som skall vederfaras allt folket. Ty i dag har en frälsare blivit född åt eder i Davids stad, och han är Messias, Herren.» (Luk. 2: 8—11)

Tärnan fortsätter:

Så skriver S:t Lukas de heliga orden om Sonen av Gud, som mänska är v-sjungen nu alla om den heliga natt då helgonen två kring Guds Son

Stilla natt, hel!

(Ps. 114)

Sjunges unisont

Fr. Gruber (1818)

1. Stil -
2. Sto
3. Stil

natt! Allt är frid.
 sa stund! Äng - lars här
 ga natt! Mörk - ret flyr,

skiner på bar - net i stal - lets strå
 kring de vak - tan - de her - dars hjord,
 Rädd - nings - tim - man för värl - den slår,

och de va - kan - de from - ma två. Kris - tus till jor - den är
 rym - den lju - der av gläd - jens ord: Kris - tus till jor - den är
 nu be - gyn - ner vårt ju - bel - är. Kris - tus till jor - den är

kom - men, oss är en Fräl - sa - re född.
 kom - men, e - der är Fräl - sa - ren född.
 kom - men, oss är en Fräl - sa - re född.

En tärna läser:

Och många äro de sånger
om barnet på krubbans strå,
och otaliga äro de gånger
vi dem lyssnat och sjungit på.

Ett barn är fött på denna dag

Duett av två tärnor

Duett Mel. fr. medeltiden. Ar

1. Ett barn är fött på den - na
Det fød - des av en jung - fr

2. Om värl - den än - nu stör -
så vo - re den dock allt

var Guds väl - be -
son det bar - net - lar Du i
guld och pär - le vi - lar Du i
säng åt dig

fat - tig - do - mens bädd. Väl - kommen var, o,
fat - tig - do - mens bädd. Väl - kommen var, o,

Her - re kär, vår gäst du vor - den är.
Her - re kär, vår gäst du vor - den är.

Anm. Om tillgång finnes till blockflöjter (sopran) kan denna sång utföras på följande sätt:

- 1) Flöjterna spela sopran- och altstämman, alltså 2-stämmigt, utan ackomp.
- 2) Första versen sjunges med ackomp. av piano eller orgel.
- 3) Blockflöjterna spela från repristecknet till slut.
- 4) Andra versen sjunges med ackomp. av piano eller orgel.
- 5) Blockflöjterna spela i likhet med 3).

En tärna läser:

Dock ännu vi äro mitt i advent,
 därom Lucia oss minner,
 men elfte dagen härefter — som känt —
 vi julen hos oss så finner.
 Så stäm då ditt hjärta till fest
 och möt din konungslige gäst.
 »Bereden väg för Herran,
 berg sjunken, djup stån opp.
 Han kommer, han som fjärran
 var sedd av fädrens hopp.»
 Den psalmen vi alla nu sjunga
 med andakt och ljudelig tunga.

Bereden väg för H

(Ps. 103)

Sjunges unisont av hela

1694

1. Be - re - den v'
 Han kom - mer, berg sjun - ken,
 var sedd av
 djup, stån fäd - re -
 dig - he - tens För - ste, av
 stör - ste. Vål - sig - nad va - re
 som kom i Her - rens namn.

Talkör av hela Luciaföljet:

(Franzén)

Till sist vi er önska en fröjdefull jul
 för olyckor alla bevare eder Gud,
 må ljusen och sången till andakt er stämt,
 vi mötas nu ej förrän nästa advent.

Härlig är jorden

Sjunges av hela Luciaföljet, varunder det tågar ut.